

بررسی میانکنش ویتامین B_{12} و نیکوتین بر ثبت حافظه در یادگیری شرطی احترازی غیرفعال موش‌های صحرایی نر بالغ نزاد ویستار

اکرم عیدی^{۱*}، طاهره اشرفی^۲، علی حائری روحانی^۳، مریم عیدی^۴، مهسا جولا بیان^۴

- ۱- دانشیار، دکترای فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
- ۲- کارشناس ارشد فیزیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
- ۳- استاد، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران
- ۴- دانشیار، دکترای فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۰/۲۴ تاریخ پذیرش: ۹۰/۲/۱۴

چکیده

زمینه و هدف: گزارشات مبتنی بر ارتباط بین ویتامین B_{12} و عملکرد شناختی وجود دارد. در بیماران با کاهش حافظه، اندازه گیری ویتامین B_{12} سرم به صورت روزمره جهت تشخیص اولیه انجام می‌شود. با توجه به نقش سیستم کولینرژیک و ویتامین B_{12} در فرایند حافظه، در تحقیق حاضر اثر میانکنش بین ویتامین B_{12} و نیکوتین بر به یادآوری حافظه با استفاده شیوه احترازی غیرفعال در موش‌های صحرایی نر بالغ مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: تحقیق حاضر مطالعه‌ای تجربی است. داروها شامل ویتامین B_{12} (دوزهای ۰/۰۱، ۰/۰۲، ۰/۰۳، ۰/۰۵، ۰/۰۷) و نیکوتین (دوزهای ۰/۰۵ و ۰/۰۱ میکروگرم بر رت) می‌باشند که تیمار به صورت درون بطن مغزی بلافاصله بعد از جلسه آموزش انجام گردید. تمامی داروها به صورت درون بطن مغزی در حجم ۱ میکرولیتر بلافاصله پس از جلسه آموزش تیمار گردید. ارزیابی میزان به یادآوری حافظه با استفاده از شیوه احترازی غیرفعال صورت گرفت. آزمون بیادآوری ۲۴ ساعت پس از جلسه آموزش جهت تعیین حافظه دراز مدت انجام گردید. داده‌ها با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج تحقیق حاضر نشان داد که ویتامین B_{12} و نیکوتین موجب افزایش معنی‌داری در به یادآوری حافظه در حیوانات گردیده است. نیکوتین موجب افزایش معنی‌داری در پاسخ ویتامین B_{12} در به یادآوری حافظه در حیوانات می‌گردد.

نتیجه گیری: احتمالاً ویتامین B_{12} از طریق تحت تأثیر قرار دادن سیستم کولینرژیک در فرایند به یادآوری حافظه عمل می‌کند.

وازگان کلیدی: یادگیری، حافظه، نیکوتین، موش صحرایی، ویتامین B_{12}

*نویسنده مسئول: گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

Email: eidi@srbiau.ac.ir

مقدمه

درون سلولی، آزادسازی پروتازهای سلولی و مرگ سلولی می‌شود که می‌تواند به کمبود ویتامین B₁₂ مربوط شود.^(۸) اختلال در فرآیندهای متیلاسیون به علت افزایش هموسیستئین دلیل اصلی بیوشیمیایی اختلال شناختی از کمبود ویتامین B₁₂ می‌باشد.^(۶) ویتامین B₁₂ نمی‌تواند توسط گیاهان یا حیوانات ساخته شود و فقط باکتری‌ها آنزیم مورد نیاز برای سنتز آن را دارا می‌باشند. این ویتامین توسط باکتری‌های موجود در دستگاه گوارش نشخوار کنندگان و هم‌چنین توسط باکتری‌های روده‌ای انسان سنتز می‌شود که قسمتی از آن قابل جذب می‌باشد. این ویتامین از راه روده جذب شده و در کبد ذخیره می‌شود.^(۹) نیاز متوسط روزانه انسان به ویتامین B₁₂ حدود ۳ میکروگرم تعیین شده است. این ویتامین به صورت انحصاری در غذاهایی با منشاء حیوانی یافت می‌شود.^(۱۰).

استیل کولین یکی از نوروترونسمیترهای تحریکی هیپوکامپ می‌باشد که به طور عمدۀ از فیرهای سپتوهیپوکامپی آزاد می‌شود. به طور معمول ورودی کولینزریکی به هیپوکامپ از سپتم میانی و دسته مورب منشأ می‌گیرد. این مسیر اهمیت و نقش مهمی در انواع یادگیری دارد.^(۱۱) گیرنده‌های استیل کولین نیکوتینی کانال‌های کاتیونی هستند که توسط نیکوتین تحریک می‌شوند. نیکوتین آکالوئیدی است که در خانواده گیاهان سولاناسه آ (Solanaceae) یافت می‌شود و عمدتاً در تباکو وجود دارد. در مقادیر پایین‌تر در گوجه‌فرنگی، سیب‌زمینی، بادمجان و فلفل سبز نیز وجود دارد. گیرنده‌های نیکوتینی در یادگیری و حافظه در هیپوکامپ نقش دارند. علاوه بر این مطالعات صورت گرفته بر روی موش‌های ترانس‌ژنیک فقد گیرنده‌های نیکوتینی حاکی از تخریب حافظه می‌باشد. تزریق آگونیست‌های کولینزریک موجب برگشت حافظه می‌شود.^(۱۲) تاکنون تعاریف متعددی از یادگیری ارائه شده است که اکثر آنها یادگیری را به عنوان یک پدیده روان‌شنختی و رفتاری معرفی می‌کنند، در صورتی که می‌توان یادگیری را تغییر سازشی ایجاد شده در رفتار توسط تجربه تعریف کرد. حافظه ارتباط نزدیکی با یادگیری دارد و

ویتامین B₁₂ (سیانوکبالامین)، ویتامین محلول در آب با نقش کلیدی در عملکرد طبیعی مغز، سیستم عصبی و خون‌سازی می‌باشد. این ویتامین در متابولیسم تمامی سلول‌های بدن در گیر است و به خصوص در سنتز DNA و گامیتین سنتز اسیدهای چرب و تولید انرژی موثر است.^(۱) ویتامین B₁₂ دارای وزن مولکولی ۴۹۰ دالتون و حاوی ۴ درصد کبات است. در ابتدا ویتامین B₁₂ از طریق ارتباط آن با بیمار کم‌خونی کشیده شناخته می‌شد. کمبود ویتامین B₁₂ که بیشتر به علت اختلال در عمل جذب ویتامین رخ می‌دهد باعث بروز بیماری کم‌خونی و خیم و پیدایش گویجه‌های سرخ غیرطبیعی از نوع مگالوبلاست در خون می‌گردد.^(۲) کمبود ویتامین B₁₂ می‌تواند موجب تخریب به خصوص مغز و سیستم عصبی شود. نشانه‌هایی مانند بی‌حالی، افسردگی و کاهش حافظه ممکن است مشاهده شوند. کمبود ویتامین B₁₂ هم‌چنین می‌تواند موجب نشانه‌هایی از سرخوشی و جنون شود.^(۳) علایم بیماری روانی مانند کاهش تنزل شناختی و زوال عقل متعاقب آن، در ارتباط با کمبود ویتامین B₁₂ و اسید فولیک می‌باشد.^(۴) کمبود ویتامین B₁₂ به چند دلیل می‌تواند اتفاق بیفتد که از آن جمله می‌توان اختلال در بلع و جذب یا عدم دریافت ویتامین B₁₂ را نام برد. با این وجود یکی از دلایل کمبود این ویتامین می‌تواند نیاز بیش از اندازه و افزایش دفع یا تخریب آن باشد.^(۵) ویتامین B₁₂ نقش اساسی در عملکرد سیستم عصبی مرکزی دارد و در تبدیل هموسیستئین به متیونین نقش داشته که این عمل توسط آنزیم متیونین سنتز اسیدهای نیکوتین برای سنتز نوکلئوتید و متیلاسیون ژنومی و غیرژنومی ضروری می‌باشد. کمبود ویتامین احتمالاً منجر به افزایش سطوح هموسیستئین می‌گردد.^(۶) مطالعات آزمایشگاهی نشان داده‌اند که هموسیستئین نوروتوکسینی است که احتمالاً از طریق فعال کردن گیرنده‌های (N-methyl-D-Aspartate) NMDA و تخریب DNA عمل می‌کند. فعالیت بیش از حد و غیرطبیعی گیرنده‌های NMDA توسط هموسیستئین یا متابولیت‌های اکسیده آن منجر به بالا رفتن میزان کلسیم

۱/۶ میلی متر سمت جانبی برگما قرار گرفت و تا عمق ۳/۴ میلی متر از سطح جمجمه فرو رفت^(۱۹). سپس موقعیت نوک کانول در بطن جانبی با استفاده از پیچ و آکریل دندانپزشکی به طور دائمی در جمجمه ثابت گردید.

جهت آموزش از جعبه‌ای استفاده شد که دارای دو بخش تاریک و روشن با اندازه‌های مساوی ($20 \times 20 \times 30$ سانتی متر) بود که این دو بخش توسط یک در گیوتینی که می‌تواند بالا و پایین برود، از هم جدا شده بودند. کف محفظه‌ها دارای میله‌های فلزی به قطر ۲/۵ میلی متر و با فاصله ۱ سانتی متر از یکدیگر بوده و میله‌های موجود در محفظه تاریک یک در میان به قطب مثبت و منفی مربوط بودند.

جهت آموزش، تمامی حیوانات به مدت یک ساعت قبل از آزمایش در دستگاه شاتل باکس (به منظور عادت نمودن) قرار گرفتند. پس از آن هر حیوان به آرامی در قسمت روشن برای مدت ۵ ثانیه قرار داده شد. سپس در گیوتینی باز شده و تاخیر زمانی که حیوان جهت ورود به محفظه تاریک دارد، اندازه گیری شد. حیواناتی که بیش از ۱۰۰ ثانیه برای عبور به سمت دیگر متوجه می‌مانند، از آزمایش حذف شدند. بعد از این که حیوان با چهار پنجه خود به قسمت بعدی عبور کرد، در بسته شده و موش از دستگاه خارج گردید. آزمایش عادت بعد از ۳۰ دقیقه تکرار شده و بعد از گذشت ۳۰ دقیقه، حیوان در بخش روشن دستگاه قرار داده شده و به محض ورود حیوان به بخش تاریک، در گیوتینی به آرامی بسته و شوک ملایمی به میزان ۱ میلی آمپر به مدت ۲ ثانیه به حیوان اعمال شد. بعد از ۲ گذشت ۲۰ ثانیه حیوان از بخش تاریک دستگاه خارج و ۲ دقیقه بعد موش به روش مشابه قبلی دوباره مورد آزمایش قرار می‌گرفت. اگر موش صحرایی در مدت ۱۲۰ ثانیه به بخش تاریک وارد نمی‌شد، نشان‌دهنده آموزش حیوانات بود.

بلافاصله پس از جلسه آموزش، حیوانات تزریقات درون بطنی را از طریق کانول دریافت کردند. موش‌های صحرایی به آرامی با دست نگداشته شدند. سیخ از کانول راهنمای برداشته شده و سرنگ تزریق 27 gauge $0/5$ میلی متر خلفی و

شامل ذخیره‌سازی و یادآوری تجربیات قبلی می‌باشد. تمامی یادگیری‌ها نشانی از تجربه دارند و با فراموش شدن تمامی تجربه‌های قبلی یادگیری صورت نمی‌گیرد^(۱۴, ۱۳). حافظه ویژگی از مغز انسان است که نواحی مختلفی مانند کورتکس مغزی و چندین بخش از سیستم لیمیک در آن دخالت دارند. لوب تمپورال و تشکیلات هیپوکامپی جهت انتقال حافظه‌های کوتاه مدت به بلند مدت در گیر می‌باشد^(۱۵). نشوکورتکس و بخش‌های مختلفی از سیستم لیمیک در ذخیره نمودن حافظه بلند مدت دخالت دارند. کورتکس هیپوکامپ با نواحی ارتباطی حسی از یک طرف و هیپوکامپ از طرف دیگر در ارتباط است^(۱۶). احتمالاً این ارتباطات کورتکس پاراهیپوکامپ را مناسب برای ثبت حافظه می‌نماید^(۱۷).

موارد مختلفی جهت درمان با تقویت حافظه توصیه می‌شود. در تحقیق حاضر میانکنش بین و بتامین B₁₂ و نیکوتین بر میزان به یادآوری حافظه در موش‌های صحرایی نر بالغ به روش احترازی غیرفعال بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی از موش‌های صحرایی نر بالغ نژاد ویستار (Wistar) با وزن اولیه ۲۰۰-۲۵۰ گرم قبل از جراحی استفاده گردید. حیوانات با دسترسی به آب و غذای کافی و داخل اطاقی با درجه حرارت کنترل شده (22 ± 2 درجه سانتی گراد) و تحت دوره نوری ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری گردیدند. تمامی آزمایشات رفتاری در طول دوره روشنایی بین ساعات ۸ تا ۱۳ انجام شد. ۷ سر حیوان در هر گروه استفاده شدند که هر حیوان تنها یک بار استفاده گردید.

در تمامی حیوانات یک کانول استیلی ضد زنگ درون بطن جانبی راست مغز کاشته شد. حیوانات با کتابخانه هیدروکلراید (۱۰۰ میلی گرم بر کیلو گرم وزن بدن) و زایلزین (۱۰۰ میلی گرم بر کیلو گرم وزن بدن) بیهوش شدند. کانول توسط دستگاه استریوتاکسی در $0/8$ میلی متر خلفی و

پایان یافت. در طول انجام این مرحله هیچ شوک الکتریکی وجود نداشت. پس از انجام آزمایشات رفتاری و ثبت داده‌ها جهت تعیین صحت مکان تزریق، مقاطعی از ناحیه مورد نظر تهیه شده و از نظر آناتومیک مورد بررسی قرار گرفت. بعد از انجام بررسی‌های بافتی در صورت عدم تطابق محل تزریق با اطلس، داده‌های مربوط به مطالعات رفتاری حیوان مورد نظر از بررسی‌های آماری حذف گردید.

در پایان تمامی داده‌ها به صورت میانگین \pm انحراف از استاندارد تهیه شده و با استفاده از روش آماری آنالیز واریانس یک طرفه و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد سنجش آماری قرار گرفتند.

یافته‌ها

نتایج بررسی گویای آن است که دوزهای ۰/۰۱ و ۰/۰۳ میکروگرم بر رت ویتامین B۱۲ تأثیر معنی‌داری بر زمان STL در مقایسه با گروه‌های شاهد ایجاد نمی‌کند، در حالی که دوزهای ۰/۰۵، ۰/۰۱ و ۱ میکروگرم بر رت ویتامین B۱۲ موجب افزایش معنی‌دار STL در مقایسه با گروه شاهد می‌شود. لازم به ذکر است که اختلاف معنی‌داری بین گروه شاهد و گروه کنترل بر پارامتر STL دیده نشد که گواه این مطلب است که عمل جراحی کاشت کانولا و تزریق سرم فیزیولوژیک تأثیر معنی‌داری بر سطح یادگیری ایجاد نمی‌کند (نمودار ۱).

هم‌چنین نتایج این بررسی نشان داد که دوزهای ۰/۰۵ میکروگرم بر رت نیکوتین، تأثیر معنی‌داری بر زمان STL در مقایسه با گروه‌های شاهد ایجاد نمی‌کند، در حالی که دوز ۱ میکروگرم بر رت نیکوتین موجب افزایش معنی‌دار STL در مقایسه با گروه شاهد می‌شود (نمودار ۲). نتایج نشان دادند که تداخل عمل معنی‌داری بین نیکوتین و ویتامین B۱۲ وجود دارد و نیکوتین می‌تواند اثر تقویتی ویتامین B۱۲ بر حافظه را افزایش دهد (نمودار ۳).

میلی‌متر دورتر از نوک کانول راهنمای کاشته شده) وارد شد. سوزن تزریق با یک لوله پلی‌اتیلنی به سرنگ هامیلتون ۵ میکرولیتری متصل گردیده و یک میکرولیتر از ماده مورد نظر تزریق گردید. سوزن تزریق در محل خود برای ۳۰ ثانیه پس از تزریق نگهداشته شد تا به انتشار داروها اجازه داده شود. تزریق در تمامی گروه‌ها بین ساعت ۸-۱۲ انجام شد.

حیوانات به ۱۴ گروه ۷ تایی تقسیم شدند:

گروه ۱ (گروه کنترل): حیوانات این گروه تحت عمل جراحی قرار نگرفته و تیماری دریافت نکردند.
گروه ۲ (گروه شاهد یا Sham): حیوانات این گروه تحت عمل جراحی قرار گرفته و سرم فیزیولوژیک را به عنوان حلال داروها دریافت کردند.

گروه‌های ۳-۸ (گروه دریافت کننده ویتامین B۱۲): حیوانات این گروه تحت عمل جراحی قرار گرفته و ویتامین B۱۲ را به ترتیب در دوزهای ۰/۰۱، ۰/۰۲، ۰/۰۳، ۰/۰۵ و ۰/۰۱، ۰/۰۵ میکروگرم بر رت دریافت کردند.

گروه‌های ۹-۱۱ (گروه دریافت کننده نیکوتین): حیوانات این گروه تحت عمل جراحی قرار گرفته و نیکوتین را به ترتیب در دوزهای ۰/۰۱، ۰/۰۵ و ۱ میکروگرم بر رت دریافت کردند.

گروه‌های ۱۲-۱۴ (گروه دریافت کننده توان ویتامین B۱۲ و نیکوتین): حیوانات این گروه تحت عمل جراحی قرار گرفته و ویتامین B۱۲ را با دوزهای ۰/۰۳، ۰/۰۵ میکروگرم بر رت در حضور یا فقدان نیکوتین با دوز ۰/۵ میکروگرم بر رت دریافت کردند. حجم تیمار در تمامی گروه‌ها ۱ میکرولیتر بود.

۲۴ ساعت بعد از آموزش، آزمون بیادآوری برای مشخص کردن حافظه طولانی مدت انجام شد. هر حیوان در بخش روشنایی برای مدت ۵ ثانیه قرار گرفت. در گیوتینی را به آرامی باز نموده و تاخیر زمانی که حیوان برای اولین بار وارد بخش تاریک شود به عنوان تاخیر در زمان ورود به بخش تاریک (Step-through latency-STL) اندازه‌گیری شد. آزمایش هنگامی که حیوان وارد بخش تاریک شد یا در بخش روشن برای ۳۰۰ ثانیه باقی ماند،

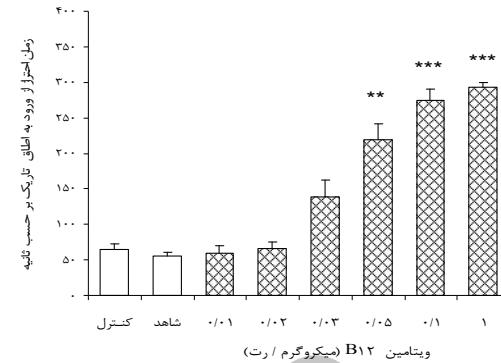
بحث

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که ویتامین B₁₂ و نیکوتین موجب افزایش معنی‌داری در میزان به یادآوری حافظه می‌شوند. همچنین میانکنش معنی‌داری بین عملکرد نیکوتین و ویتامین B₁₂ بر روند به یادآوری حافظه وجود دارد و نیکوتین می‌تواند اثر تقویتی ویتامین B₁₂ بر حافظه را افزایش دهد.

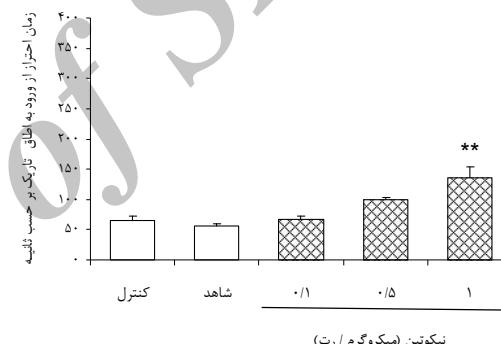
یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های مغز توانایی آن در ذخیره و به یادآوردن بخش عمدۀ آن می‌باشد. در این جا سه مفهوم وابسته به یکدیگر یعنی یادگیری، حافظه و فراموشی مطرح می‌گردد. یادگیری فرآیندی است که طی آن اطلاعات جدید توسط سیستم عصبی کسب می‌گردد. حافظه فرآیندی است که اطلاعات ذخیره شده با گذشت زمان حذف می‌گردد(۲۰). مطالعات زیادی در مورد اثر ویتامین B₁₂ انجام گرفته و نقش ویتامین B₁₂ در فرایند حافظه و یادگیری مورد توجه قرار گرفته است. در این مطالعه جهت بررسی اثر ویتامین B₁₂ از دوزهای مختلف آن استفاده شد. نتایج حاصل نشان دادند که ویتامین B₁₂ موجب افزایش معنی‌داری در میزان ثبت و به یادآوری حافظه در موش‌های صحرایی می‌گردد.

در سال‌های اخیر مطالعه روى ویتامین B₁₂ بسیار افزایش یافته است. این ویتامین یکی از مهم‌ترین عناصر غذایی است که از طریق رژیم غذایی دریافت می‌گردد و به حفظ و ابقاء عملکردهای طبیعی مغز کمک می‌کند. بنابراین کمبود ویتامین B₁₂ می‌تواند منجر به تعدادی از اختلالات رفتاری و روانی مانند افسردگی و اسکیزوفرنی و فراموشی شود(۲۱).

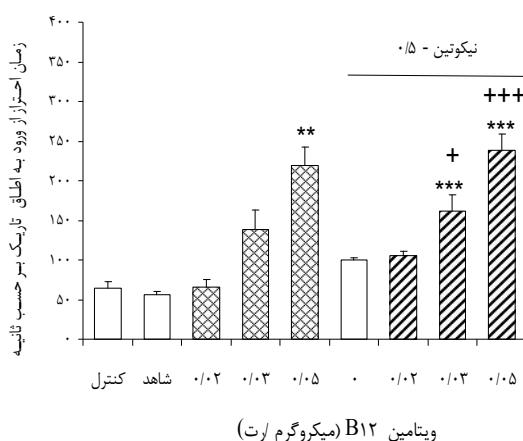
اهمیت متابولیکی ویتامین B₁₂ به این حقیقت برمی‌گردد که این ویتامین در چند مسیر بیوشیمیایی که برای عملکردهای صحیح نورولوژیکی و هماتولوژیکی اساسی هستند، ضروری می‌باشد. پیامدهای نورولوژیکی می‌تواند شامل آسیب تضعیف کننده دائمی سیستم عصبی مرکزی و محیطی مانند نوروباتی محیطی و تخرب حاد نخاع باشد(۲۲).

نمودار ۱. اثر تزریق درون بطنی ویتامین B₁₂ بر ذخیره مغز. ** p<۰/۰۱، *** p<۰/۰۰۱، *** اختلاف از گروه شاهد را نشان می‌دهد.

نمودار ۲. اثر تزریق درون بطنی نیکوتین ۱۰/۰ p<۰/۰۰۱ ** اختلاف از گروه شاهد را نشان می‌دهد.

نمودار ۳. اثر تزریق درون بطنی ویتامین B₁₂ با دوزهای ۰/۰۳، ۰/۰۵، ۰/۰۷ میکروگرم بر رت توأم با نیکوتین با دوز ۰/۵ میکروگرم بر رت بر مدت زمان احتراز از ورود به اتفاق تاریک *** و ** p<۰/۰۰۱، *** p<۰/۰۰۰۱، *** اختلاف از گروه شاهد را نشان می‌دهد. + p<۰/۰۵ و ++ p<۰/۰۱ و +++ p<۰/۰۰۱، *** اختلاف از گروه نیکوتین را نشان می‌دهد.

هستند(۳۴، ۳۵). نقش سیستم‌های نیکوتینی کولینرژیک در مغز در عملکردهای شناختی مانند توجه، یادگیری و حافظه در حیوانات آزمایشگاهی و در انسان‌ها مشخص شده است(۳۶).

مطالعات بسیاری نیز حاکی از این است که نیکوتین موجب افزایش ویژگی‌های شناختی در حیوانات و انسان‌ها می‌شود(۳۷-۳۹). نیکوتین می‌تواند به یادآوری را در روش احترازی در موش و رت افزایش دهد. گیرنده‌های نیکوتینی، کانال‌های یونی می‌باشند که شامل انواع مختلف هترومر (دارای زیرواحدهای α و β) و همومر (فقط α) می‌باشند. مشخص شده است که نیکوتین در مغز رت بیشترین تمایل را برای اتصال گیرنده نوع $\alpha 4 \beta 2$ دارد و پاسخ‌های خود را از طریق اتصال به این گیرنده‌ها انجام دهد(۴۰).

آنتاگونیست‌های گیرنده‌های نیکوتینی باعث نقص در یادگیری می‌شوند. دکر و همکارانش در سال ۱۹۹۵ نشان دادند که تیمار آنتاگونیست‌های نیکوتینی STL را در تست احترازی غیرفعال کاهش می‌دهد. هر یک از آنتاگونیست‌های نیکوتینی مانند آگونیست‌های آن اثرات خود را از طریق اتصال به زیرواحدهای عملکردی خاصی اعمال می‌کند. برای مثال مکامیل آمین به عنوان آنتاگونیست نیکوتینی، زیرواحدهای $\alpha 7$ را بلوکه می‌کند، ولی هنوز مشخص نشده است که سوکسینیل کولین کدام نوع از گیرنده‌های نیکوتینی را بلوکه می‌نماید(۴۰).

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان دادند که تزریق درون بطنی و بتامین B12 و نیکوتین به صورت وابسته به دوز، میزان به یادآوری حافظه را در روش احترازی غیرفعال افزایش می‌دهند. هم‌چنین تداخل معنی‌داری بین تزریق توام و بتامین B12 و نیکوتین در میزان پاسخ‌های شرطی شده در شیوه احترازی غیرفعال وجود دارد. بتامین B12 قادر به تقویت اثرات نیکوتین بر به یادآوری حافظه می‌باشد.

اگرچه مکانیسمی که و بتامین B12 موجب اثرات نوروولژیکی می‌شود به خوبی شناخته نشده است، افزایش جذب آن از طریق رژیم غذایی و مکمل‌ها احتمالاً نقش مهمی در جلوگیری از اختلالات نوروولژیکی و روانشناختی دارد. چندین مطالعه تجربی نیز نشان دادند که و بتامین B12 می‌تواند نورون‌های مرکزی را از غلظت‌های بالای گلوتامات محافظت کند(۲۳). این موضوع پیشنهاد می‌کند که و بتامین B12 فقط برای عملکرد طبیعی مغز مورد نیاز نمی‌باشد بلکه یک نقش حفاظتی در برابر سوم تولید شده تحریک کننده مغز را نیز ایفا می‌کند. اگرچه مکانیسم زمینه‌ساز اثرات حفاظت کننده نورونی و بتامین B12 مبهم باقی می‌ماند(۲۴).

و بتامین B12 در پایداری و سلامت سلول‌های عصبی و گلوبول‌های قرمز خون نقش دارد. کمبود و بتامین B12 خصوصاً در افراد مسن و افراد با رژیم غذایی گیاهی می‌تواند موجب چندین عارضه و اختلال از جمله کاهش حافظه شود. گزارش شده است که در افراد آزاریمی بدون کمبود و بتامین B12، تجویز این و بتامین نمی‌تواند در درمان بیماری و بهبود حافظه موثر باشد. هرچند و بتامین B12 به عنوان مهم در یک رژیم غذایی سالم تلقی می‌شود(۲۵، ۲۶). نیکوتین ماده روان‌گردان اولیه‌ای است که از تباکو به دست آمده و به دلیل اثراش در افزایش شناخت به خوبی مورد مطالعه قرار گرفته است. مطالعات انجام شده بر روی مصرف کنندگان تباکو ثابت کرده است که کمبودهای شناختی ایجاد شده در اثر پرهیز از سیگار کشیدن در این افراد می‌تواند با تجویز نیکوتین به حالت اولیه برگردد(۲۷). گزارش شده است که نیکوتین دارای توانایی حفاظت نورونی در مدل‌های حیوانی و در تجربیات آزمایشگاهی می‌باشد(۲۸-۳۰). هم‌چنین این امر در حیوانات تازه متولد شده نیز به اثبات رسیده است(۲۸). اثرات نیکوتین بر روی حافظه و یادگیری توسط گیرنده‌های استیل کولین نیکوتینی می‌شود(۳۱-۳۳) در هیپوکامپ میانجی گری می‌شود(۳۴). و می‌تواند موجب بروز تغییراتی در ملکول‌های پیام‌رسان سلولی گردد که این ملکول‌ها زمینه‌ساز حافظه دراز مدت

9. Carmel R, Green R, Rosenblatt DS, Watkins D. Update on cobalamin, folate, and homocysteine. ASH Education Program Book. 2003; 2003(1):62-81.
10. Shahbazi P, Maleknia N. General Biochemistry. 24nd ed. Tehran: University Press; 2005:120-8.
11. Galey D, Destrade C, Jaffard R. Relationships between septo-hippocampal cholinergic activation and the improvement of long-term retention produced by medial septal electrical stimulation in two inbred strains of mice. Behavioural brain research. 1994; 60(2): 183-9.
12. Levin E, Bradley A, Addy N, Sigurani N. Hippocampal [alpha] 7 and [alpha] 4 [beta] 2 nicotinic receptors and working memory. Neuroscience. 2002; 109(4):757-65.
13. Wang JH, Ko GYP, Kelly PT. Cellular and molecular bases of memory: synaptic and neuronal plasticity. Journal of clinical neurophysiology. 1997; 14(4):264-93.
14. Hölscher C, McGlinchey L, Anwyl R, Rowan MJ. HFS-induced long-term potentiation and LFS-induced depotentiation in area CA1 of the hippocampus are not good models for learning. Psychopharmacology. 1997; 130(2):174-82.
15. Desimone R. The physiology of memory: recordings of things past. Science. 1992; 258: 242-6.
16. Zola-Morgan S, Squire LR, Clower RP, Rempel NL. Damage to the perirhinal cortex exacerbates memory impairment following lesions to the hippocampal formation. The Journal of neuroscience. 1993;13(1):251-65.
17. Klingberg T, Roland PE, Kawashima R. The human entorhinal cortex participates in associative memory. Neuroreport: An International Journal for the Rapid Communication of Research in Neuroscience. 1994; 6:57-60.
18. Jerusalinsky D, Ferreira MBC, Walz R, Da Silva RC, Bianchin M, Ruschel AC, et al. Amnesia by post-training infusion of glutamate receptor antagonists into the amygdala, hippocampus, and entorhinal cortex. Behavioral and Neural Biology. 1992;58(1):76-80.
19. Paxinos G, Watson C. The Rat Brain in Stereotaxic Coordinates. Sydney: Academic Press (Sydney and Orlando), 2nd ed,1986.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پژوهه پایان نامه دوره کارشناسی ارشد رشته زیست شناسی گرایش فیزیولوژی جانوری تحت عنوان "بررسی میانکنش بین ویتامین B12 و سیستم کولینرژیک بر میزان به یادآوری حافظه در موش های صحرایی نر بالغ" می باشد. نویسنده گان مقاله از حوزه معاونت محترم پژوهشی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی جهت حمایت مالی در انجام این پژوهه صمیمانه تشکر و سپاسگزاری می نماید.

منابع

1. Reynolds E. Neurological aspects of folate and vitamin B12 metabolism. Clinics in haematology. 1976;5(3):661-96.
2. Sethi N, Robilotti E, Sadan Y. Neurological Manifestations of Vitamin B-12 Deficiency. The Internet Journal of Nutrition and Wellness. 2005; 2(1):61-3.
3. Masalha R, Chudakov B, Muhamad M, Rudoy I, Volkov I, Wirguin I. Cobalamin-responsive psychosis as the sole manifestation of vitamin B12 deficiency. The Israel Medical Association journal: IMAJ. 2001;3(9):701-3.
4. Bell IR, Edman JS, Marby DW, Satlin A, Dreier T, Liptzin B, et al. Vitamin B₁₂ and folate status in acute geropsychiatric inpatients: Affective and cognitive characteristics of a vitamin nondeficient population. Biological psychiatry. 1990;27(2):125-37.
5. Herbert V. The 1986 Herman Award Lecture. Nutrition science as a continually unfolding story: the folate and vitamin B-12 paradigm. American journal of clinical nutrition. 1987;46:387-402.
6. Moretti R, Torre P, Antonello RM, Cattaruzza T, Cazzato G, Bava A. Vitamin B12 and folate depletion in cognition: a review. Neurology India. 2004;52(3):310-8.
7. Reynolds E. Vitamin B12, folic acid, and the nervous system. The Lancet Neurology. 2006; 5(11): 949-60.
8. Gortz P, Hoinkes A, Fleischer W, Otto F, Schwahn B, Wendel U, et al. Implications for hyperhomocysteinemia: not homocysteine but its oxidized forms strongly inhibit neuronal network activity. Journal of the neurological sciences. 2004;218(1-2):109-14.

20. Shepherd GM. Neurobiology. Newyork: Oxford University Press, 3rd ed, 1994:585-602.
21. McCaddon A, Regland B, Hudson P, Davies G. Functional vitamin B12 deficiency and Alzheimer disease. *Neurology*. 2002; 58(9): 1395-9.
22. Hector M, Burton JR. What are the psychiatric manifestations of vitamin B¹² deficiency? *Journal of the American Geriatrics Society*. 1988;36:1105-12.
23. Kikuchi M, Kashii S, Honda Y, Tamura Y, Kaneda K, Akaike A. Protective effects of methylcobalamin, a vitamin B12 analog, against glutamate-induced neurotoxicity in retinal cell culture. *Investigative ophthalmology & visual science*. 1997; 38(5):848-54.
24. Akaike A, Tamura Y, Sato Y, Yokota T. Protective effects of a vitamin B12 analog, methylcobalamin,against glutamate cytotoxicity in cultured cortical neurons. *European journal of pharmacology*. 1993; 241(1): 1-6.
25. van Dyck CH, Lyness JM, Rohrbaugh RM, Siegal AP. Cognitive and psychiatric effects of vitamin B12 replacement in dementia with low serum B12 levels: a nursing home study. *Int Psychogeriatr*. 2008;17:1-10.
26. Lin YT, Lin MH, Lai HY, Chen LK, Hwang SJ, Lan CF. Regular vitamin B₁₂ supplementation among older Chinese men in a veterans care home in Taiwan. *Archives of gerontology and geriatrics*. 2009;49(1):186-9.
27. Atzori G, Lemmonds CA, Kotler ML, Durcan MJ, Boyle J. Efficacy of a nicotine (4 mg)-containing lozenge on the cognitive impairment of nicotine withdrawal. *Journal of clinical psychopharmacology*. 2008;28(6):667-74.
28. Andresen JH, Saugstad OD. Effects of nicotine infusion on striatal glutamate and cortical non-protein-bound iron in hypoxic newborn piglets. *Neonatology*. 2008;94(4):284-92.
29. Sadis C, Teske G, Stokman G, Kubjak C, Claessen N, Moore F, et al. Nicotine protects kidney from renal ischemia/reperfusion injury through the cholinergic anti-inflammatory pathway. *PLoS One*. 2007;2(5):e469.
30. Ulloa L, Wang P. The neuronal strategy for inflammation. *Sepsis: new insights, new therapies*. 2007;223-37.
31. Davis JA, Gould TJ. β 2 subunit-containing nicotinic receptors mediate the enhancing effect of nicotine on trace cued fear conditioning in C57BL/6 mice. *Psychopharmacology*. 2007; 190(3): 343-52.
32. Davis JA, Gould TJ. The effects of DHBE and MLA on nicotine-induced enhancement of contextual fear conditioning in C57BL/6 mice. *Psychopharmacology*. 2006;184(3):345-52.
33. Davis JA, Kenney JW, Gould TJ. Hippocampal α 4 β 2 nicotinic acetylcholine receptor involvement in the enhancing effect of acute nicotine on contextual fear conditioning. *The Journal of neuroscience*. 2007; 27(40): 10870-7.
34. Raybuck JD, Gould TJ. Extracellular signal-regulated kinase 1/2 involvement in the enhancement of contextual fear conditioning by nicotine. *Behavioral neuroscience*. 2007; 121(5): 1119-24.
35. Walters CL, Cleck JN, Kuo Y, Blendy JA. μ -opioid receptor and CREB activation are required for nicotine reward. *Neuron*. 2005; 46(6): 933-43.
36. Levin ED, McClernon FJ, Rezvani AH. Nicotinic effects on cognitive function: behavioral characterization, pharmacological specification, and anatomic localization. *Psychopharmacology*. 2006;184(3):523-39.
37. Jones GMM, Sahakian B, Levy R, Warburton DM, Gray J. Effects of acute subcutaneous nicotine on attention, information processing and short-term memory in Alzheimer's disease. *Psychopharmacology*. 1992; 108(4):485-94.
38. Gattu M, Pauly JR, Boss KL, Summers JB, Buccafusco JJ. Cognitive impairment in spontaneously hypertensive rats: role of central nicotinic receptors. I. *Brain research*. 1997; 771(1): 89-103.
39. Levin ED, Simon BB. Nicotinic acetylcholine involvement in cognitive function in animals. *Psychopharmacology*. 1998; 138(3): 217-30.
40. Decker MW, Brioni JD, Bannon AW, Arneric SP. Diversity of neuronal nicotinic acetylcholine receptors: lessons from behavior and implications for CNS therapeutics. *Life sciences*. 1995; 56(8): 545-70.